

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτή ὑπὸ ἰδιαί-
τερον συμφωνίαν.

Διτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστόλιον.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.

Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΓΕΝΟΥ ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΣ

Μία σχεδὸν διέτρευσεν δεκαετία ἀπὸ τὸ μαῦρον ἔτος 1897 ἕως μὲ τὸ ἀπαίτιον ἔτος 1906 — Τὸ 1897 ὑπῆρξεν σκληρὸν, τὸ 1906 ἤρχισεν ἀνηλεές — Ἐκεῖνο μὲν ἔφερε τὴν προδοσίαν ἐκ τῶν καταχθονίων γραφείων τῶν Βασιλέων ! . . . καὶ Αὐτοκρατόρων, τοῦτο δὲ ἔφερε ταύτην ἐκ τῶν ἐπαισχύντων ἐδωλίων εἰς τὰ ὅποια, κακῇ συμπτώσει, κἀθηνται οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, Ἑλληνες τὴν καταγωγὴν καὶ προδότες τὸ φρόνημα.

Τότε οἱ ἰσχυροὶ τοῦ Κόσμου καὶ τῆς Ἑλλάδος ! ὤφραναν ἕνα πενθιμώτατον πέπλον μὲ τὸν ὅποιον περιεκάλυψαν τὸ ὄρατον καὶ ἄσπιλον, ἕως τότε, μέτωπον τῆς μητρὸς τῶν ἀθανάτων ἀφοῦ ἐφρόντισαν νὰ πλέξωσιν ἰσχυρὸν καὶ ἀρανὲς δίκτυον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐδέσμευσαν Μητέρα καὶ τέκνα καθ' ἣν στιγμὴν συνήρχοντο εἰς ἑναγκαλισμὸν καὶ ἅγιον ἀσπασμὸν ὑποσχόμενοι ἀμοιβαίαν συνδρομὴν καὶ αὐταπαρνήτην ὑπὲρ τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἦτοι τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀδελφότητος.

Τώρα δὲ τὸν μαῦρον καὶ πένθιμον πέπλον ὤφραναν Ἑλληνες ! καὶ Ἑλληνες ἐκλεκτοὶ τοῦ Λαοῦ.

Τότε ὁ προμερὲς Ἡραϊστὸς ὅστις κατεσκεύατε τὸ μυστηριώδες δίκτυον διὰ τοῦ ὁποίου περιπλέχθησαν καὶ κατεξέτχισθησαν αἱ σᾶρκες καὶ ἡ ψυχὴ Ἑλλήνων καὶ Ἑλλάδος, ἦτο ξένος καὶ ἀλλοδαπὸς, ἐχθρὸς ἐκ καταγωγῆς, ἐχθρὸς ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ἀξιώματος· ὠνομάζετο Διπλωμάτια, Σουλτᾶνος, Τσᾶρος, Κάϊzer καὶ Γ. — Νῦν ὅμως ὁ καταραμένος οὗτος Ἡραϊστὸς εἶνε Ἕλλην, εἶνε Τέκνον γνήσιον τῆς μεγάλης Μητρὸς τῆς Ἀρετῆς, εἶνε ὁ ἐκλεκτὸς υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς, ὀνομάζεται — Βουλῇ — Ράλλης — Μαυρομιχάλης — Καλλιφρονᾶς — Βουδούρης — Καραπᾶνος — Ἕλλη-
νες — ἀξιωματικοί.

Τότε ἡ Ἑλλὰς ἤκουσεν εἰς τὸ στῆθος τῆς τὴν πόδα τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Βαρβάρου Τουρκίας καὶ ἠσθάνθη τοὺς κολάρους τῶν ἐχθρῶν Διπλωματῶν καὶ Βασιλέων, νῦν ἀκούη ποδοπατοῦντας τὴν ψυχὴν τῆς καὶ ἀποκόπτοντας τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῆς τοὺς ἰδίους τῆς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς ἰδίους τῆς Διπλωμάτας.

Τότε οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἠσθάνθησαν εἰσερχομένην εἰς τὸ στῆθος τῶν τὴν μάχαιραν τῶν βαρβάρων καὶ τῶν τυράννων, νῦν ἀκούει εἰσερχομένην εἰς τὴν καρδίαν τῆς τὴν μάχαιραν τῶν υἱῶν καὶ ὑπερασπιστῶν τῆς :

Ὡ Ἑλλάς !

Τίς λοιπὸν ἔδυνάτο νὰ πιστεῦσῃ ὅτι θὰ εὕρισκοντο Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ νὰ ἀπειλήσουν τὸ μεγέλειον Σου καὶ τὴν ζωὴν Σου διὰ μίαν μικρὰν προσωρινὴν ἐξουσίαν ;

Τίς ἦτο δυνατόν ποτὲ νὰ πιστεῦσῃ ὅτι θὰ εὕρισκοντο Διπλωμάται, Ὑπουργοί, Ἀρχηγοί, νὰ θέσωσι ἐκ ποδῶν τὴν Σὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν Σὴν, ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, θέσιν χάριν τῆς προσωρινῆς καὶ ἀνωφελοῦς (ὡς κατήντησεν) ἀρχῆς :

Δυστυχισμένη μας Μάνα !

Ἐγέννησας λοιπὸν τέκνα τὰ ὅποια περιέβαλλες μὲ τὴν ὀνομαστήν Σου σπάθην καὶ μὲ τὴν πολύτιμον ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην ἵνα ἀνάνδρως καὶ προδοτικῶς φερόμενα λησμονήσωσι τὴν πρὸς Σὲ ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην καὶ θυσίαν καὶ ἀντ' αὐτῶν Σὲ ποτίσωσι μὲ δυνειδὸς καὶ αἰωνίας πικρίας :

Καὶ ἰδοὺ χθὲς ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἠλπίζες ἵνα, περιβαλλόμενοι μὲ πενιχρὰ ἐνδύματα καὶ ὀπλιζόμενοι μὲ ἀξίνην, ὡς ὁ πανένδοξος Κόδρος, προσφέρωσιν ἑαυτοὺς ὡς θυσίαν ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τῆς εὐτυχίας Σου, ἰδοὺ αὐτοὶ οὗτοι ὀργιάζοντες, ἐντὸς τῆς Βουλῆς καὶ ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων καὶ τῆς χαμερποῦς φιλαρχίας τῶν, ἀπειλοῦσι, θανάτῳ, ὅτους θὰ ἐτόλμων νὰ εἰπωσι τὰς μεγάλας ἐννοίας :

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α.Σ.Σ. 44.0014.Υ10043

— Ἕλληνες Ἀξιωματικοί !

« Ἡ σπάθη εἶνε προωρισμένη ἵνα λάμπῃ εἰς τὰ στρατόπεδα καὶ εἰς τὰς μάχας—Αἱ λευκογάλαζαι γραμμαὶ, αἱ προσιωνίζουσαι μέγαλον τὸν ὥραιον οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος, εἰσὶν προωρισμένοι διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ στρατιωτικοῦ μένου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου.

— Ἕλληνες ἀξιωματικοί !

Ἐκπίπτει ὁ Ἡρῶς προσφέρων δάφνην εἰς τὴν πόρνην, καὶ ἐκπίπτει ὁ Ἕλλην ἀξιωματικὸς προσφέρων δάφνην εἰς τὴν Πολιτικὴν !

Ἕλληνες Ἀξιωματικοί ;

— Αἰσχος εἶνε νὰ λησμονῇτε ὅτι ἡ δόξα δὲν ἐμπερικλείεται εἰς τὸ Χαρτοφυλάκιον τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ εἰς τὸν τίτλον τοῦ Βουλευτοῦ !

Ἡ δόξα Σας εὐρίσκεται εἰς τὸ πεδίον ὅπου διδάσκοντες καὶ ἐκγυμνάζοντες τοὺς Ἕλληνας θὰ καταστήσῃτε δυνατόν εἰς τὸ μέλλον νὰ στολισθῇ τὸ μέτωπον τῆς Μεγάλης Μητρὸς μετὰ τὸν στέφανον τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς δόξης.

Ἐκεῖ λοιπόν ! ἐκεῖ ὑπάγετε :

Μακρὰν ἀπὸ τοῦς Διπλωμάτας, ἀπὸ τοῦς ψεύστας, ἀπὸ τοῦς δειλοὺς πολιτικούς !

Μακρὰν ἀπὸ τοῦς διυλύζοντας τὰς ῥητὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ καταπίνοντας Ἑλλάδα, Ἑλληνας καὶ Συνταγματικούς Ἐλευθερίας !

Σεῖς δὲ Διπλωμάταις πονηροί, Διπλωμάταις Λαοπλᾶνοι οἱ προδίδοντες καὶ Πατρίδα καὶ Σύνταγμα καὶ Λαὸν καὶ ἀνθρωπισμὸν χάριν τοῦ κόμματος καὶ τῆς μεγαλομανίας Σας ἐμμεῖνατε ἐντὸς τοῦ κολασμένου Κοινοβουλίου τὸ ὅποιον ἐμείνατε ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ἵνα ἐὰν ὑπάρχῃ δίκῃς ὀφθαλμοὶ (Λαὸς) εὖρῃ ἡμέραν τινὰ εὐκαιρίαν νὰ Σᾶς ἀνατρέψῃ ὅλους μαζί καὶ νὰ ἐμβάψῃ τὰς χεῖράς του εἰς τὸ ἀτιμον αἷμα Σας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐκείνου κτιρίου ἐγείρει τύμβον εἰς τὸν ὅποιον μὲ μεγάλα γράμματα ν' ἀναγράψῃ

— « Ἐνθάδε κεῖνται οἱ ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος ». Τότε δὲ ἀναμφισβητήτως θὰ ἐκδοθῇ ἐφημερίς ὀνομαζομένη « Ἀλτ » πλὴν ὁ συντάκτης ταύτης θὰ ᾔηναι τότε ὁ Λαὸς καὶ ὅχι ὁ πολυπρόσωπος καὶ δουλόφρων Πάλλης, τὸ δὲ κύριον ἄθροον ὅπρι ἔχει νὰ ἴδῃ τότε ἡ μεταγενεστέρᾳ γενεὰ θὰ ἐπιγραφῇ « Τὰ αἶμα ἔτη 1897 καὶ 1906 ». Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἡ Ἑλλάς ἐπροδίδετο ὑπὸ τῶν Τυράννων καὶ Κατακτητῶν, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου ἡ Ἑλλάς ἠμιμάζετο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων Βουλευτῶν καὶ Πολιτικῶν.

Λαὲ τὸ 1897 ὑπῆρξεν σκληρόν !

Τὸ 1906 ἤρχισεν ἀνηλεές.

Λαὲ ! ἵνα μὴ οἱ ἀπόγονοί Σου εὖρωσι τὴν ἱστορίαν τοῦ μέλλοντος μὲ σειρὰν ἀτίμων, ὡς τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐτῶν, ἀνάγκη ἀταραίτητος νὰ φανῇς νῦν ἀνένδοτος

Γενοῦ Ἀμείλικτος !

Μεταφέρομεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ « Χρόνου » τῆς 14ης τρέχοντος ε. ε.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ.

Τὸ ἀνάκτορον τοῦ Westminster προσέλαβεν ἀπὸ σήμερον ἡμέραν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ κοινοβουλίου ὅψιν ζωηρὰς καὶ ἐκτάκτου κινήσεως ἐκ τῆς ἀφίξεως τῶν μελῶν τῆς βουλῆς τῶν κοινωτῶν.

Τὰ 40 μέλη τοῦ καθαροῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος ἀντιπροσωπεύοντα διάφορα ἐργατικά σωματεῖα καὶ τὸ ἀνεξάρτητον τμήμα τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος, ἐξέλεξαν ὡς ἡγέτην τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἑνα τῶν ἀρχαιοτέρων αὐτῶν ἀρχηγῶν, τὸν κ. Keir-Hardie, ἀπεφάσισαν δὲ νὰ ταχθῶσιν εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Μεγάλῃ διαδήλωσις ἐργατῶν περιλαμβάνουσα χιλιάδας ἀνθρώπων ἔλαβεν χώραν χθές. Μὲ μουσικὴν ἐπικεφαλῆς καὶ παρακολουθουμένη ἀπὸ ἐφίππους ἀστυφύλακας διηνθύνθη ἀπὸ τὴν παραλίαν τοῦ Ταμέσεως εἰς τὸ Hyd Park, ἔνθα ἤχον ἀνεγερθῇ τρία βήματα διὰ τοὺς ῥήτορας. Οἱ διαδηλωταὶ ἔφερον σημαίας μὲ διαφόρους ἐπιγραφὰς ὡς τὰς ἐξῆς: « Ἀπαιτοῦμεν τὸ δικαίωμα ἐν τῇ ἐργασίᾳ », « Θέλομεν ἐργασίαν καὶ ὅχι ἐλεημοσύνην » κλπ.

Μετὰ τοὺς ἀπαγγελθέντας λόγους ἐψηφίσθησαν ἀποφάσεις ἀπαιτοῦσαι νὰ ληφθῇ μέριμνα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ εὐρυτέρᾳ νομοθεσίᾳ ὑπὲρ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἀνεργῶν.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εἰμεθα μεθυσμένοι ἀπὸ χαρὰν καὶ ζητωκραυγάζομεν στεντορείως « ζήτω ὁ Σοσιαλισμὸς » « ζήτω ἡ ἐρυθρὰ Σημαία » ἥτις θὰ προπορευθῇ καθ' ἡν ἡμέραν θὰ κηρυμνίζονται τὰ ἀνάκτορα ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπὶ τόσους αἰῶνας σφυρηλατοῦνται αἱ ἀλύτσεις δι' ὧν δεσμεύονται οἱ Λαοὶ καὶ σφύγγονται αἱ ἐργατικαὶ τάξεις.

— Ζήτωσαν οἱ ἀρειμάνιοι σκαπανεῖς τῆς ἐλευθερίας, ἀδελφότητος, ἰσότητος οἵτινες μὲ τὸ κοινωνικὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ μὲ τὴν χειρουργικὴν μάχαιραν εἰς τὴν ἄλλην θὰ καθαρῶσι τὰς πνευματικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀκάνθας ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους Κοινωνίας ἵνα ἐνηγκάλισμένη καὶ χαρούμενη ἡ ἀνθρωπότης βαδίσῃ εἰς τὰς Παγκοσμίους στοὰς τῆς ἀδελφότητος αἵτινες θὰ οἰκοδομηθῶσιν στερεαί καὶ αἰώναι ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν Βασιλικῶν μεγάρων, τῶν ἀνθρωποκτόνων στρατιῶν, καὶ τῶν καρδοκτόνων Παντοπωλείων τοῦ Κόσμου !

Χαίρει ὁ Νέος Χριστὸς τῆς ἀθωπότητος ! ἔχειν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΤΟΜΟΝΟΤΗΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΥΠΟΧΙΡΤΑΠ . Π Η ΤΟΛΛΥΣ

σας από την Βηθλεέμ και εσταμάτησες εις τὸν Γολγοθά, ἀνέξσας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ βαδίζεις ὡς παμειγύστος Κολοσσὸς ἑκατομμυριοῦ χειρ ἀπλώνων τὰς παμειγύστους πολάμας Σου ἐφ' ὅλου τοῦ Πλανήτου.

Χαῖρεις, ὦ ἀθάνατε Σωτῆρα τῆς ἀνθρωπότητος! ἡ καρδιά μου μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς σοῦ ἔπεμπε ἀσπατμόν πλήρη ἐλπίδος ἐφ' ὅσον Σὲ ἤκουε θριαμβεύοντα εἰς τὴν Εὐρώπην, τὴν Ἀφρικὴν, τὴν Ἀμερικὴν, τὴν Ἀσίαν! Νῦν ὅτε ἤρχισες νὰ καταλαμβάνης καὶ κυριεύης καὶ τὴν γλυκεῖά μας Μάνα τὴν μεγάλην Ἑλλάδα μας μυρῶνων τὸν γαλάζιον οὐρανόν τῆς καὶ τὸ καταπράσινον καὶ ἡρωϊκὸν ἔδαφός τῆς μετὰ τὰ μεθυστικά ἀρώματά Σου, νῦν ὅτε ὁ Τῦπος τῆς Πρωτευούσης, προπορευομένης τῆς «Ἀστραπῆς» καὶ τοῦ εὐγενοῦς Φαρδούλη, ἀνέλαβε νὰ μεταδώσῃ καὶ διδάξῃ τὸ θεῖον Σου Εὐαγγέλιον καὶ ἐνσταλάξῃ τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ θάρρος εἰς τοὺς Ἑργάτας καὶ τὸν Λαόν, νῦν λέγω ἔξαλλος, μαριώδης ἐκ χαρᾶς Σοὶ παραδίδω ὅλην τὴν καρδίαν μου καὶ τὸ αἷμα μου καὶ τὰ ὀστέα μου ἵνα τὰ μεταχειρισθῇς πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὑπὲρ τῆς Παγκοσμίου Ἀγάπης ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Ἐπαναστάσεως.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ.

Η ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

Τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα ἤρμυζε κάλλιον νὰ ὀνομασθῶσιν Χελωνοδρομεῖα, μόνον χελῶναι δύνανται νὰ βαδίζωσι τόσον γοργῶς ὅσον ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία. Εἰς τὴν κατακαυμένη Πύλαρον τόση εἶνε ἡ ταχύτης ὥστε διὰ νὰ φθάσῃ τοῦ χρόνου ἡ ἐπιστολή σου ἢ ἡ ἐφημερίδα σου, πρέπει τοῦλάχιστον νὰ ταχυδρομηθῇς ἐπέρυσι—ὡς μοῦ ἔλεγε ὁ διευθύνων ἐκεῖ τὸ τηλεγραφεῖον καὶ ταχυδρομεῖον, τὰ γράμματα θὰ διέλθουν ἐκ Σάμης ὅπου θὰ μείνουν 5-7-9 κτλ. ἡμέρας διὰ νὰ ἀπολυμανθῶσιν ἀπὸ τὴν υπερβολικὴν φροντίδα τῆς ἐν Ἀργοστολίῳ ὑπηρεσίας, μεθ' ὃ φθάνοντα εἰς Πύλαρον θὰ μείνωσιν καμμιὰ εἰκοσαριὰ ἡμέρας εἰς τὸ καφφελεῖον ἢ τὸ χασάπικο ἢ τὸ τυροπωλεῖον ἢ τὸ ἰχθυοπωλεῖον τοῦ κῦρ διανομέα ὅστις ἐπὶ τέλους σοῦ παραδίδει τὰς ἐφημερίδας ἢ τὰ γράμματα εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα χάριν εὐκολίας! ὅστις πάλιν θηλυκῶνει μέσα τῆς σαρδέλες τοῦ ἢ τὰ τσαρούχιά του ἢ ἐπὶ τέλους τὰ ρίπτει εἰς τὸ πρῶτο αὐλάκι ποῦ τύχῃ ἐμπρός του:

Οὕτως διηγούντο ὅτι προχθὲς εὗρον ἐπιστολὰς περιηγουμένας τοὺς λορίσκους τῆς Πυλαρίου κοιλάδος καὶ ἐφημερίδας ἀδιανεμήτους ὡχουμένας ἐπὶ τῶν πετρώων καπνιστῶν καὶ βακαλῶν τεταρχειυμένων καὶ λιπασμένων μετὰ τὴν δξύτητα τῆς προνοητικότητος καὶ μερίμνης τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγραφεῖων — Ἐκ Διευθυντὰ δὲν κάμνεις ἕνα μᾶνιο παρὰ τὰ διαυγῆ ὕδατα τῆς Ντουγάνας πρὶν σὲ Μπανιάρω ἐγὼ στὰ δαιμονισμένα ὕδατα τῆς «Ἀναστάσεως»; ἃς ἰδῶμεν.

Ἀργοστολίον 6 Φεβρουαρίου 1906.

Ἀξιότιμε κ. Μ. Σ. Ἀντύπα.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 44 τῆς 4 ἱσταμένου φύλλον τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος «Ἀνάστασις» ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν τὴν ἀφορῶσαν τὰ ἰδρυθησάμενα ἔργα ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Π. Α. Βαλλιάνου, ὅς καὶ κάμνω δὲ γνωστὸν ὅτι οὐδεμίαν ἐξουσιοδότησιν ἐλάβομεν πρὸς σχηματισμὸν ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ μᾶς λέγουσι νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν ὅπως σχηματισθῶσι αἱ ἀρμόδιαι ἐπιτροπαὶ καὶ ὑπεύθυνοι τῶν διαφορῶν ἔργων καὶ μετὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν νὰ τοὺς δώσωμεν τὸ ταχύτερον τοὺς τίτλους καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.

ΠΛΑΤΩΝ ΒΕΓΙΑΣ.

Σημ. Ὁ Λαὸς ἔχων ἀποδείξεις περὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων τοῦ κ. Βεγία καὶ τοῦ κ. Χ. Βαλλιάνου κτλ. καὶ ὑπολογίζων εἰς τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς οὗτοι πάντοτε ἐθυσίασαν ὑπὲρ παντὸς κκλοῦ, ὁθῶς ποῖων ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 44 φύλλον τῆς «Ἀναστάσεως» παρακαλῶν τούτους ὅπως ἀσκήσωσιν ἄγρυπνον ἐπίβλεψιν καὶ ἐνέργειαν ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῶν μελλουσῶν ἐπιτροπῶν ἵνα ὁ σκοπὸς καὶ τοῦ ἀειμνήστου Π. Βαλλιάνου μὴ προσκόψῃ καὶ οἱ καρποὶ τῶν ἔργων μὴ κατὰφραγθῶσιν καὶ διασκορπισθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀσώτων υἱῶν τῶν περιμενόντων, ὡς πάντοτε, τοιαύτας περιστάσεις πρὸς ἐπίδειξιν καὶ ἐνθουλάκωσιν. Ἐπομένως ἡ ἐπιστολή συνετάχθη ἐν γνώσει ὅτι οὕτε ὑποχρέωσις οὕτε ἐξουσιοδότησις ὑπάρχει.

Ἐκ τῆς «Νέας Ἡμέρας».

ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ

«Ἡ Ἀγγλία δὲν δύναται ἀκόμη νὰ συνέλθῃ ἐκ τῆς ἐκπλήξεως εἰς ἣν ἐβύθισεν αὐτὴν ἡ ἐκβασίς τῶν γενικῶν ἐκλογῶν. Ἀντὶ τῶν τετρακοσίων συντηρητικῶν καὶ ἐνωτικῶν οἵτινες πρὸ ἐξαετίας ἐστάλησαν ὑπὸ τῶν ἐκλογέων εἰς τὴν Βουλὴν τῶν κοινοτήτων, ἀπεσάλησαν τὴν φροῶν ταύτην μόνον ἑκατὸν καὶ πενήντα πέντε οἱ φιλελεύθεροι ἐμφανίζονται διπλάσιοι τῶν ὅσων εἶχαν ἀποστείλῃ αἱ προηγούμεναι ἐκλογαὶ καὶ πλειοψηφῶσι κατὰ ἑκατὸν φήρους ὅλων τῶν λοιπῶν κομμάτων ἡνωμένων· τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐπιτυχίας ἀπεκόμισαν τὰ ἐργατικά κόμματα (Σοσιαλισταὶ) ἅτινα νῦν θὰ παρατάξωσι δύναμιν ἐξ ἑξήκοντα Βουλευτῶν! . . .»

Σημ. Τί λέγουσι διὰ τὰ ἀνωτέρω οἱ κ. κ. πεπαιδευμένοι καὶ ἰσχυροὶ τοῦ τόπου μας; εἶνε ἀληθὴ αὐτὰ ἢ γράφει οὐτοπίας ἢ «Νέα Ἡμέρα»; καὶ ἂν εἶνε ἀληθεῖς οἱ θρίαμβοι τῶν ἐργατῶν καὶ σοσιαλιστῶν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀκόμη ὅπου θριαμβεύει εἰς ὅλον τὸν Κόσμον καὶ ἐν ἡμῶν τότε πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἰδικὴ τῶν ἐπιμονῇ τοῦ νὰ θέλωσι νὰ παραδεχθῶμεν ἐδῶ κάτω ὅτι ἐκείνον τὸ ὅποιον οἱ μεγαλείτεροι ἀνδρες τοῦ κόσμου καὶ ὅλοι οἱ πεπαιδευμένοι κόσμος παραδέχονται ὡς ὁρθόν, ὅτι λέγουμεν τοῦτο διὰ τὴν

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

νον τούς Ἕλληνας καὶ δὴ τούς Κεφκλληνας πρέπει νὰ νομίζεται οὕτω πῶς ;

Σεῖς δὲ Ἐργάται, Σὺ Λαεὶ ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον μογθεῖς καὶ στερεῖσαι καὶ δουλεύεις διὰ τὸν πλουτισμὸν καὶ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων τούτων οἱ ὅποιοι ἀντὶ νὰ Σοὶ λέγωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ καὶ ἀντὶ νὰ Σε παρακινῶσιν ὅπως καὶ Σὺ βλάβης περὶ αὐτῶν τῶν ἄλλων Λαῶν καὶ γευθῆς καὶ Σὺ τὴν γλυκύτητα τῶν καρπῶν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ οικονομικῆς εὐρωστίας, οὗτοι ἀπεναντίας ζητοῦσιν ἐμμετρεῖσθαι τὴν δυστυχίαν Σου καὶ τὴν ἀγνοίαν Σου, νὰ Σοῦ ἀποσκοτίωσιν τὴν διάνοιαν καὶ νὰ Σοὶ παραστήσωσιν ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ καλλιτερεύσῃ ἡ τύχη διότι τὸ κισμέτι σου τὸ ἔχει γραμμὴν νὰ πεινᾷς καὶ γυμνητεύῃς καὶ νὰ ἀποκλύπτεται πρὸ τῶν ἀρχόντων καὶ κυρίων Σου αἰωνίως, Σεῖς, λέγω Λαεὶ καὶ Ἐργάται, δὲν νομίζετε ὅτι ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ ἐγερθῆτε ὀλίγον καὶ ἀποῦ τρίψετε τοὺς νυσταλέους ὀφθαλμούς νὰ παρατηρήσῃτε κατὰμουτρα τοὺς τυράννους τούτους ὅτινες Σᾶς θέλωσι, πρὸς ἰδίον ὄφελος, νὰ ἔρρηται αἰωνίως ἐντὸς τῆς πείνης καὶ ἀμαθείας καὶ νὰ τοὺς εἴπητε μὲ τὸν γρόνον προτεταμένον ὅτι ἐδαρύνθητε τὴν ἀθλίαν αὐτὴν ζωὴν καὶ ὅτι ἐάν τῶντον, προσωρισμένον διὰ Σᾶς, εἶνε νὰ ἀποθνήσκῃτε καὶ νὰ περιτρονῇθε καθ' ἡμέραν, τότε εἶνε προτιμώτερον νὰ ἀποθνήσκειτε ἀπαῖς καὶ διὰ μιᾶς σύροντες μαζὺ Σας καὶ ὅλους τούτους τοὺς σκληροὺς καὶ ἐγωῖστας δημίους Σας ;

Θὰ τὸ πράξετε Ἐργάται, θὰ ἐννοήσῃς Λαεὶ τὴν ἀνωτέρω ἀλήθειαν καὶ εἰς τὰς παρούσας ἐκλογὰς θὰ ἀρχίσῃς ἄραγε τὸ πρῶτον βῆμα ἐκλέγων Ἀντιπροσώπους καὶ Νομοθέτας ἐκ τῶν σπλάγχων Σου καταγομένων καὶ διὰ Σε καὶ τὰ Σά συμφέροντα προσωρισμένων νὰ ἐργαζώσιν καὶ νὰ ἀποθάνωσιν θυσιάζοντες ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῶν δικαιωμάτων Σου τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν ψυχὴν ;

Θὰ μιμηθῇς τοὺς Γάλλους, τοὺς Ἰταλοὺς, τοὺς Γερμανοὺς, τοὺς Ἀγγλοὺς ἀδελφούς Σου ὅτινες μὲ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν Ἐργατικῶν τάξεων βαδίζουσι ταχεῖς ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν Σου δεικνύοντες τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν ὀρεῖσαι νὰ βαδίσῃς κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελλόντων ἀντιπροσώπων Σου οἱ ὅποιοι ἐάν μὲν εἰσὶν οἱ ὅσοι ἦσαν μέχρι τοῦδε θὰ Σε καταπρέψωσιν τελείως καὶ θὰ Σοῦ μεταβάλλωσι τὴν ἱστορίαν, τὸ μέλλον καὶ τὴν συνειδήσιν Σου εἰς ὅσοντα κουρέλια, ἐάν ὅμως εἰσὶν ἄνδρες ἔχοντες ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἀναγεγραμμένην τὴν « δρᾶσιν ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν δικαιωμάτων Σου καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν εὐρυτέρας δράσεως ἀρρώστης τὴν παγκόσμιον εἰρήνην καὶ τὸ παγκόσμιον ἐργατικὸν δικαίωμα » τότε ἔσο βέβαιος ὅτι καὶ Σὺ καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ βραδύνῃς νὰ θερμοπνῇς μετὰ εἰς τὰς λαμπρὰς ἀκτίνας γένου Ἡλίου εὐτυχίας καὶ ἀρετῆς.

Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Δεσπότη τὸ παρακάνεις καὶ γὰρ νὰ εὐρωμαι λογχισμὸς πρέπει νὰ ἀφῆσωμε ταῖς θρησκευτικὰς νότας στὴν ἀκρὴ καὶ νὰ πράξωμεν ὅτι λέγουν αἱ λογικὲς νότας καὶ μάλιστα ἀνθέλης ὅτι λέγουν αἱ Γαλλικαί :

δὴλ. Πρὸ τίνος χρόνου ἦλθε ἕνας πτωχὸς πτωχότατος εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν καὶ ἐζήτησε μίαν ἀδειαν γὰρ νὰ πικντρέψῃ τὴν κόρην του, λοιπὸν ἀπὸ τὴν κεφαλικὴν φορολογίαν ποῦ πληρώνουν οἱ χριστιανοὶ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κλήρου ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ ! καὶ τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὅποιοι ἐπίσης Σὺν τοῖς Δεσποτάδαις ἐκμερούσανε διαμνηστένιους Σταυροὺς καὶ ἐφορούσανε μεταξωτὰ ῥάσσα κατοικοῦντες εἰς Μέγαρον καὶ ὀχυρμένοι ἐπὶ δόφρων, τοῦ ἔλιπεν λέγω ἀπὸ τὸ χαράτσι αὐτὸ μία δραχμὴ καὶ μολοντὶ ἐφάνετο ἡ πτωχεία του καὶ ἡ ἐλεεινότης του καὶ μολοντὶ τίς εἶδεν εἰς ποίαν θυσίαν καὶ περιφρονήσεις ὑπεβλήθη διὰ νὰ οικονομῇ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν, ἐντούτοις οὔτε αἱ παρακλήσεις οὔτε ἡ θέσις του Σᾶς συνεκίνησαν ἀλλὰ τὸν ἐξεδιώξαντε κακὴν κακῶς, ὅτε δὲ ἐπανῆλθεν κομίζων τὸ χαράτσι τὸν ἐλυπήθη ὁ Παπὰ Νικόλας ὅστις φαίνεται δὲν ἔγινε ἀκόμη τέλειος παπᾶς ὅπως καὶ μὴ διαζύγιον μὲ τὴν φιλοανθρωπίαν καὶ τοῦ ἐχάρισε τὴν δραχμὴν.

Ἀλλὰ ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως ὑπάρχουν καὶ ἄλλα νέφη τὰ ὅποια ὡς φαίνεται νομίζει ἡ Σεβασμιωτάτη Ἐπισκοπὴ ὅτι μένουσι κεκρυμμένα καὶ ἀφανῆ καὶ ἄτινα παρ' ἐλπίδα εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίδοξιν τῶν λαϊκῶν ὀφθαλμῶν ὅτινες μετ' ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως καὶ βλέπουσι καὶ τὰ ὑπολογίζουσι.

Λοιπὸν ἐκν ἡ κατὰστασις αὕτη διαρκέσῃ καὶ ἡμεῖς πεισθώμεν ἐντελῶς ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Κλήρου καὶ τῶν Ἀρχιεργῶν του κατήντησε κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα νὰ εἶνε ἡ σκληρότης καὶ ἀργυρολογία ἐν ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ πλήρης δὲ ἀμεριμνησία διὰ τὴν ἡθικὴν ἀνάπτυξιν ἐκείνων διὰ τοὺς ὁποίους, ὁ ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου τρώγετε καὶ πίνετε, ἐσταυρώθη, τότε ἀπαράιτητον ὁ Λαὸς τῆς Κεφκλληνίας νὰ συνέλθῃ εἰς ὀρισμένον τόπον καὶ χρόνον καὶ συντάσσων τὴν ἀναγκαῖαν αἵτησιν του καὶ διαμαρτυρήσιν τὴν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ ζητήσῃ τὴν συμφώνως τῇ Θρησκευτικῇ καὶ Πολιτικῇ Νόμῳ δρᾶσιν καὶ μέριμναν καὶ διδασκαλίαν ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων καὶ ἀρμοδίων.

Πρὸς τὸ παρὸν ταῦτα.

ΔΑΪΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὴν οἰκίαν « Καπετὰν Παύλου » ἐναντι « Πεσκαρίας » Ὀμιλία αὐτοῦ Κυριακὴν 6 μ. μ. « Περὶ τῆς Πολιτικῆς Κατάστασεως ».

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ